

[Wilhelm]

om at svare. De kender klagerens udgave af sagen. Men klageren får aldrig kendskab til politiets udgave af sagen. Alene den procedure er jo fuldstændig horribel ud fra almindelige principper, og det er den normale procedure; jeg skal ikke kunne sige, om der er få undtagelser. Det er endda sådan, at man for et års tid siden indskærpede hos politiet, at man måtte sørge for at få skrevet de forskellige rapporter sådan, at de ikke var omfattet af loven om offentlighed, så det var umuligt også for klagerens advokat, hvis han hyrede sådan en, at få adgang til de papirer, der var skrevet af politiet. Alene det viser, at det er andre ting end lige politiets stemmeret i udvalget, det drejer sig om.

Det passer ikke, når hr. Knud Lind siger, at det er de folkevalgte – selv om jeg stadig væk vil opfatte dem som udøvende myndighedspersoner i denne sammenhæng og derfor ikke betryggende – der træffer afgørelse i disse sager. Bekendtgørelsens § 18 siger, at det er formanden – og det er normalt borgmesteren – der alene efter samråd med politimesteren kan afgøre og rent faktisk i mange tilfælde afgør, at klagen kan afvises som indlysende grundløs.

I § 19 står der oven i købet, at hvis man beslutter, at der skal indhentes flere baggrundsplysninger fra klageren, skal det ske ved politiets bistand. Det vil altså sige, at det er den indklagede instans, der skal yde bistanden til at indhente flere oplysninger fra klageren. Man behøver ikke at have en fordomsfuld mistillid til politiet for at sige, at en sådan procedure selvfølgelig er den bedste måde at lave en fordomsfuld mistillid i befolkningen til politiet på.

Vi mener, der er helt anderledes hold i og grund til at diskutere alvorligt både det forslag, der er kommet fra Retspolitisk Forening, og det forslag – som ser noget anderledes ud – der er kommet fra landsretssagfører Schultz Lorentzen, og selvfølgelig også den idé, som hr. Hagen Hagensen har nævnt her i dag, nemlig at der skal være en bisidder for klagerne.

Poul H. Møller (KrF):

Man må nok sige, at denne sag er blevet belyst fra vidt forskellige synsvinkler i dag, lige fra hr. Knud Lind, som mente, det var en hetz imod politiet, og til fru Ebba Stran-

ge, som fandt, at det var et knæfald for politiet. Sådan kan man altså se vidt forskelligt på en sag.

Jeg er nok ikke enig med alle mine kolleger i politiet i denne sag; men jeg tror, mange af dem alligevel har vist forståelse for dette lovforslag. Der står jo udtrykkelig, at tanken med disse lokalnævne er at skabe en bedre kontakt og mere tillid mellem politiet og befolkningen. På den baggrund mener jeg også, det er rigtigt, at det vil gavne politiet mest, at politiet som nu foreslået ikke selv deltager i afstemninger om klager over politifolk i lokalnævnene, fordi dette netop ikke bevirker det, som er lokalnævnenes opgave, at skabe tillid, men snarere skaber en mistillid.

Jeg er enig med fru Nathalie Lind i, at det naturligvis ikke på nogen måde må være en kritik af den hidtidige behandling, der er foregået i lokalnævnene, og det er jo også flere gange blevet fremhævet, men det er netop for at undgå, at der rejses tvivl om sådanne sagers forsvarlige behandling. Jeg mener, politiet selv vil være bedst tjent med, at man ikke kan sige om dem: de sidder dér og meler deres egen kage; når der kommer klager ind, sørger de for, at de bliver lagt hen eller bliver tilbagevist. Vi har jo dette pkt. 2, hvorefter klager, der findes åbenbart grundløse, kan afvises, men alle andre klager skal naturligvis tages op.

I relation til det må jeg sige, at jeg undrede mig, lige da jeg læste pkt. 3, hvor man specielt fremhæver politipersonalets adfærd i forbindelse med fjernelse af personer, der har nægtet at forlade en fast ejendom, men naturligvis kom mine tanker hurtigt i samme retning som flere af de andre ordføreres, nemlig til episoderne på Byggeren. Jeg synes egentlig, det er inderlig overflødig at tage en sådan speciel paragraf med i dette lovforslag, for det gælder jo alle klager over politiets opførsel som sådan, når de er ude i tjenstligt ærinde. Men jeg forstår godt, hvorfra det kommer. Vi fra kristeligt folkeparti vil i hvert fald gå imod, at man fremhæver dette specielt.

Hr. Bernhard Baunsgaard havde sine sædvanlige udfald mod politiet; det fik godt nok lidt honning først, men bagefter blev politiet rigtignok også fremstillet som gennemgående bankrøvere; i dette tilfælde var det ovre i Århus, hvor politifolk åbenbart havde delta-